

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

scouting
WOUW

Vijftig gouden scoutingjaren

Van rommelzolder naar blokhut

Als het op verhuizen aankomt, kunnen de groepen die nu deel uitmaken van Scouting Wouw daar een aardig woordje over meepraten. Over de eerste clubgebouwen is eigenlijk alleen nog maar iets te vertellen van 'horen' zeggen. Pas voor de plannen om te komen tot de bouw van de blokhut aan de Beeklaan, kunnen we een beroep doen op het verenigingsarchief.

Voor de 'prehistorie' van de gidsen moeten we terug naar het klooster aan de Kloosterstraat. Direct na de oprichting mocht de groep daar van de zusters een zolder gebruiken.

Toen ze het daar 'te veel begaoiden' moesten ze vertrekken en werd op de zolder van het patronaat naast de kerk, op de plaats waar nu 't Stempeltje staat, een nieuw onderdak gevonden. In de volksmond was er sprake van: 'We gaan naar Keeje'.

Toen kwam een duistere periode, want de groep ging ter ziele en pas in 1966 werd de gidsenbeweging nieuw leven ingeblazen. Probleem was een onderdak te vinden, maar de oude (openbare) jongensschool in de Bergsestraat bracht uitkomst.

Omdat verhuizen ook de gidsen in het bloed zat, vertrok men na enige tijd weer naar de zolder van het patronaat om tenslotte intrek te nemen in het nieuwe gemeenschapshuis 'De Bargie' aan de Kloosterstraat.

Kabouters

De kaboutergroep is wat jonger dan de gidsen. Deze groep begon rond 1951 in Wouw de activiteiten in het patronaatsgebouw. Toen de gidsen ter ziele gingen, draaide de kaboutergroep op een heel laag pitje verder.

Een foto uit 1960 van de Wouwse blokhut die op het terrein achter de Schoolstraat stond. Op die plaats ligt nu een tennisbaan. (Collectie L. Gorissen-Wouwse Plantage)

Ook deze groep maakte de overstap naar de oude jongensschool aan de Bergsestraat om vervolgens terug te keren naar het patronaat en met de gidsen te verhuizen naar 'De Bargie'.

Toen beide groepen in de Bargie actief waren, kwamen de plannen om, samen met verkenners en gidsen een compleet nieuwe blokhut te bouwen.

Verkenners

De verkennergroep begonnen hun activiteiten op de zolder boven het koetshuis bij dokter Voermans in de Roosendaalsestraat. Dat betekende wel dat er steeds opgeruimd moest worden. Maar al snel kwamen er plannen om een blokhut te bouwen. Van heel die bouw, de plannen, de financiering en de bouwplannen is noch in het verenigingsarchief, noch in het gemeentearchief iets terug te vinden.

Het gebouw moet begin jaren vijftig gereed gekomen zijn en vanaf dat moment werden daar alle activiteiten op touw gezet. Wel is bekend dat op 3 juli 1965 de rode haan in het gebouw kraaide en het volledig in de as werd gelegd. Er was sprake van brandstichting en via de verzekering kreeg de vereniging geld om naar een nieuw onderkomen uit te zien.

In eerste instantie verhuisde de groep terug naar de zolder bij dokter Voermans in de Roosendaalsestraat (waar nu dokter Van de Kar woont).

Later werd onderdak gevonden op het zoldertje boven de 'Kunstkring' in de Kloosterstraat. Dat was echter maar behelpen, want er was niet eens voldoende ruimte om het materiaal op te slaan voor de kampen. Dat bleef voorlopig nog bij dokter Voermans opgeslagen.

Van de zolder boven de 'Kunstkring' gingen ook de verkenners naar de Bargie.

Welpen

De startplaat van de welpen blijft vaag. De een beweert dat ze op de zolder bij dokter Voermans begonnen, een ander praat over activiteiten bij de Lambertusschool. Zeker is dat toen de blokhut achter de Schoolstraat gereed kwam, de groep daarheen verhuisde. De welpen kwamen

Een sfeerfoto van de brand van 1965. Tussen de rook is nog het skelet van de blokhut te ontwaren. (Collectie P. van Leijssen-Roosendaal).

op de zolder terecht en dat gaf aan de verkenners die beneden zaten wel eens stofoverlast, want de welpjes dansten natuurlijk wel eens over de zoldervloer.

Na de brand in 1965 moest ook voor deze groep een ander onderkomen gevonden worden en zij vertrokken naar de schuur van de boerderij van Louis Veraart aan de Plantagebaan.

Daarna vertrok ook deze groep naar de Bargie, waar toen alle vier de Scoutinggroepen een onderdak hadden gevonden in twee ruimten op de bovenverdieping van het gebouw.

Plannen

De brand van 1965 in de blokhut zorgde voor grote rondsom de huisvesting. Gedurende een periode van bijna tien jaar zaten de verschillende speltakken her en der in Wouw op verschillende lokaties verspreid, zoals we hierboven al schreven.

Bekend is dat in deze periode twee besturen bezig zijn geweest om tot een herbouw van de blokhut te komen, maar dat dit op niets uitliep. Om meer draagvlak te krijgen om tot herbouw te komen, besloot het bestuur, dat in 1971 zitting had, een stichting op te richten.

Dankzij voorzitter Piet Meeusen van die stichting is bijgehouden, welke lange weg gegaan moest worden om tot bouw van de blokhut te komen. Aan de hand van zijn aantekeningen konden we de lange en moeilijke weg nagaan, die nodig was om tot de nieuwbouw aan de Beeklaan te komen.

Bargie

Met het lokaal in de Bargie hadden de groepen geen vrede. Dat moest gedeeld worden met andere groepen en verenigingen. Er mocht geen spijker in de muur geslagen worden, laat staan dat er patrouilles, rondes, volkjes of nestjes gemaakt mochten worden.

Piet Meeusen schrijft in september 1971 aan burgemeester Sanders, dat de ruimte die de verkenners in de Bargie ter beschikking hebben in geen enkel opzicht voldoet aan de eisen, die men aan een dergelijke ruimte voor verkenners stelt. De voornaamste redenen hiervoor zijn:

Een foto van het kambouterkamp dat in 1957 werd gehouden. Op de foto onder meer Corrie Matthijssen, Elly Timmermans, Leentje van de Berg, Corry Broos, Mariëtte Broos, Ria Govaarts, Agnes Legierse en Mieke Hellemons. De andere kinderen zijn ons niet bekend. (Collectie M. van Alphen-Hellemons-Eindhoven).

-
1. *Het volledig ontbreken van enige prioriteit bij het gebruik tot nu toe, laat staan de toch noodzakelijke vrije beschikking over de ruimte.*
 2. *Het ontbreken van de mogelijkheid tot een definitieve inrichting voor gebruik middels eigen creativiteit (zoals het timmeren van patrouille-hoeken).*

Noodwoningen

Het bestuur komt zelf met een oplossing, want in de Spellestraat staan op dat moment de noodwoningen leeg en daar zouden de groepen best een onderdak kunnen vinden, is de mening van het bestuur.

De gemeente kan zich daar wel in vinden, maar moet eerst wel toestemming van het ministerie van volkshuisvesting krijgen. Een delegatie van bestuur en leiding brengt een bezoek aan de leegstaande noodwoningen en zij zijn unaniem van mening dat deze woningen, na verbouwing, voor de Wouwse scoutinggroepen een uniek onderkomen kunnen bieden. Het gemeentebestuur krijgt hierover een briefje en meteen worden vier woningen gevraagd, om voor elke speltak een eigen ruimte te krijgen.

Tussen de bedrijven door passeert de stichtingsakte voor het nieuwe oudercomité en vanaf 12 oktober 1971 kent Wouw de 'Stichting Oudercomité Scoutinggroepen Wouw'.

Tegenvaller

De eerste tegenvaller komt, als na lang wachten, het ministerie laat weten dat de noodwoningen niet gebruikt mogen worden als blokhut en de gemeente schrijft meteen dat de woningen gesloopt gaan worden.

Toch onderneemt de Stichting nog een poging om tijdelijk van de woningen gebruik te mogen maken, maar ondertussen zijn er plannen gesmeed om via het Werkvoorzieningschap in Roosendaal te komen tot nieuwbouw.

De huisvestingsnood blijft op dat moment echter hoog, want er wordt nog een poging ondernomen om tijdelijk van de kelder van bejaarden-centrum 'Leonardushof' aan de Schoolstraat gebruik te mogen maken. Ook die poging loopt op niets uit.

Nieuwbouwplannen

Na een onderhoud met burgemeester P. Sanders in februari 1972, worden de nieuwbouwplannen serieus.

Piet Meeusen schrijft, na overleg met zijn bestuur een brief aan burgemeester Sanders, waarin een aantal punten uit het onderhoud van 18 februari worden bevestigd:

"Ik deel ten volle uw mening, dat de noodwoningen aan de Spellestraat stedenbouwkundig gezien ondingen zijn, niet meer passen in het hedendaagse straatbeeld en derhalve zo snel mogelijk dienen te verdwijnen.

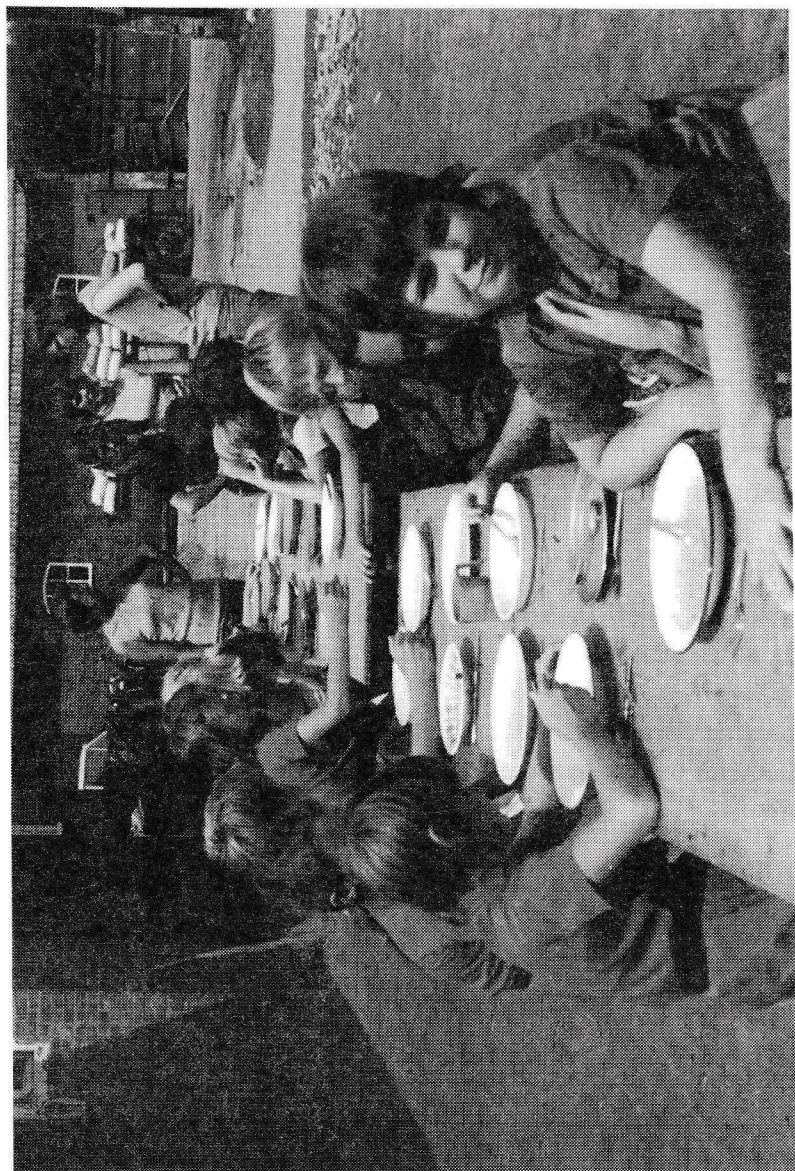
Ik heb na dit onderhoud met U heel veel vertrouwen gekregen in het op gang komen van de bouw van een tweetal blokhutten in W.S.W.-verband, waarvoor u zich, naar u mij heeft toegezegd, tot de gemeente Roosendaal zult wenden om u hier nader over te oriënteren en te informeren.

Onzerzijds zullen wij u te zijner tijd een schets toezenden voor een blokhut afgestemd op onze behoefte.

Met de situering van deze nieuw te bouwen blokhutten, te weten hoek Bergsebaan/Beeklaan, kan ik volledig instemmen."

Uitwerking

Vanaf dat moment begint een lange weg om te komen tot realisering van de blokhutten. Er wordt gesproken over mogelijke subsidie, de blokhutten in Heerle worden bekeken en de architect Van Keep uit Roosendaal maakt een eerste tekening.

De kabouters aan de maaltijd tijdens een kamp in 1972. Eten aan lange tafels is een gebruikelijk fenomeen tijdens kampen. Op de foto onder meer: Maria Gommeren, Babs Cox, Helma Goorden, Gerda Rommens, Nelleke Gommeren, Mariëtte Mulders, Adriëne van der Made, Liesbeth Goderie, Henriëtte Koen, Carla Kieboom, Hèlène Kieboom. (Collectie Jeanne Hellemons-Wouw)

Daarbij brengt de leiding ook wensen in, want er moet rekening gehouden worden met een stafkaamertje en een berging(zolder) voor kampmateriaal.

Er wordt een subsidieverzoek ingediend, de plannen gaan naar Welstand, worden afgekeurd en opnieuw op papier gezet. Binnen het stichtingsbestuur wordt wat afgemopperd, gebeld en geschreven, maar de ambtelijke molens malen zelfs voor een actief Scouting Wouw niet sneller.

Zo duurt het maanden voor er een offerte van de WSW komt. Telefonisch laat J. Hoendervangers weten dat op een bedrag van f 25.000,= gerekend moet worden, maar pas in november 1972 wordt dat ook schriftelijk bevestigd.

Maar in september 1972 zorgt Hoendervangers voor nog een tegenvaller, want hij laat weten dat dit jaar geen aanvang meer gemaakt wordt met dit bouwproject.

Financiën

Op financieel gebied zit het ook niet erg mee, want op het ministerie blijkt bij de subsidieaanvraag de aantekening gemaakt te zijn: *"Aanhouden - geen financiële middelen"*

Later blijkt dit op een misverstand te berusten

Bij het Jeugd- en jongerenwerk Noord-Brabant laat directeur Nol van de Berg weten:

"Binnenkort wordt bekeken wat nog uit de pot van 1972 betaald kan worden. De blokhut waarschijnlijk niet meer. Voor 1973 wordt later opnieuw bekeken. Er liggen nog vele oudere aanvragen van soortgelijke strekking."

Hij adviseert echter met de heer Manen contact op te nemen om te trachten de blokhut toch nog uit de pot van 1972 te halen.

De ambtenaar kan en mag op dat moment geen enkele toezegging doen. Hij blijkt alle problemen reeds via Nol van de Berg en burgemeester Sanders te kennen.

De Wouwse aanvraag belooft f 10.000,=. In Wouw geloven ze op dat moment alleen nog in een wonder en men vraagt de heer Van Manen dat te laten gebeuren door geen streep door de blokhut te zetten op de lijst van voorgedragen werken die eerdaags ter bespreking komt.

Achter de gemeentelijke, provinciale en Haagse schermen wordt dan druk gepraat om Wouw toch aan subsidie te helpen. De telefoonrekening van Piet Meeusen moet in die tijd flink hoog geweest zijn, want hij hangt voortdurend in Den Haag en Den Bosch aan de telefoon.

En dan komt op 15 november 1972 het verlossende telefoontje van Nol van den Berg

"Ik heb van de heer van Manen doorgekregen, dat de subsidie voor de blokhut akkoord is."

Hierna wordt met de gemeente gesproken over de subsidie en de toekomstige exploitatie van de gebouwen aan de Beeklaan. En meteen gaan er ook een subsidieverzoek naar het Anjerfonds en Koningin Julianafonds.

De bouw komt nabij

In februari 1973 praat de Wouwse raad over de bouw van de blokhutten, want ook deze instantie moet subsidie verlenen om het financiële plaatje rond te krijgen. De raad besluit Scouting een investeringssubsidie toe te kennen van f 16.250,=.

J. Hoendervangers van het Werkvoorzieningschap geeft dan aan de Stichting door dat maandag 19 maart 1973 met het werk gestart zal worden. Vreugde alom, maar die is van korte duur, want de procedure blijkt nog niet rond te zijn!

Het wordt bijna eentonig en de bestuursleden beginnen boos te worden. Piet Meeusen zegt daarover:

"Op 8 mei 1973 nam ik contact op met burgemeester Sanders en ik heb hem verteld dat men ontevreden en ongeduldig wordt van deze langdurige affaire. Ik heb

Wouu

Verkenners hebben huisvestingsprobleem

De verkennersgroep St. Lambertus zit met grote huisvestingproblemen sinds de groep vier jaar geleden plotseling zonder „home” kwam te zitten, toen de blokhut in vlammen opging. Na deze brand werd een tijdelijk onderkomen gevonden op een zolder in de woning van dokter Voermans. Na enkele jaren verhuisden de leden weer naar een zaaltje boven de toneelzaal aan de Kloosterstraat, terwijl een deel van het oude materiaal op de oude locatie achterbleef. Het nieuwe lokaal echter blijkt volkomen ongeschikt voor de huisvesting. Het is veel te klein, heeft te weinig verlichting en van ventilatie is geen sprake, omdat er geen enkel raam is.

Enige tijd geleden werd een oudervereniging in het leven geroepen, die ernaar streeft om tot een nieuwe verkennerhuisvesting te komen. Dat daarbij financiële steun hard nodig is, is te wijten aan het feit, dat de verkenners moeten rondkomen van de contributies en de subsidie, die men van de gemeente krijgt. Deze bedragen worden echter geheel besteed aan de diverse activiteiten die de club bedrijft, zodat er nauwelijks iets overblijft voor een „eigen huis”. Het ligt in de bedoeling in het eventuele nieuwe huis ook de welpen, gidsen en kabouters, die ook al jaren van het ene lokaaltje naar het andere zwerven, onder te brengen.

De problematiek rondom de ruimtes waar Scouting onderdak vond, werd ook in de krant regelmatig breed uitgemeten. Hier een bericht uit het Brabants Nieuwsblad.

hem gevraagd op korte termijn met een oplossing te komen. Volgens de heer Sanders was de heer Van den Berg van de Provinciale Planologische Dienst onlangs in Wouw geweest en deze deed bijzonder moeilijk over de situering. Deze vroeg naar een alternatieve plaats, doch hem is verteld dat deze er niet is."

En op 23 mei 1973 kan er dan toch eindelijk met de bouw begonnen worden.

Ondertussen komen er ook reacties op de subsidieaanvragen die de deur uit gegaan zijn. Het Nationaal Jeugdfonds laat weten dat f 5.000,= subsidie is toegekend voor de centrale verwarming.

Eind 1973 is het gebouw gereed en kunnen de groepen er hun intrek in nemen. In 1974 worden dan problemen rondom de verzekering en de aansluiting van gas, water en licht opgelost. De officiële opening zal echter nog tot 1975 op zich laten wachten.

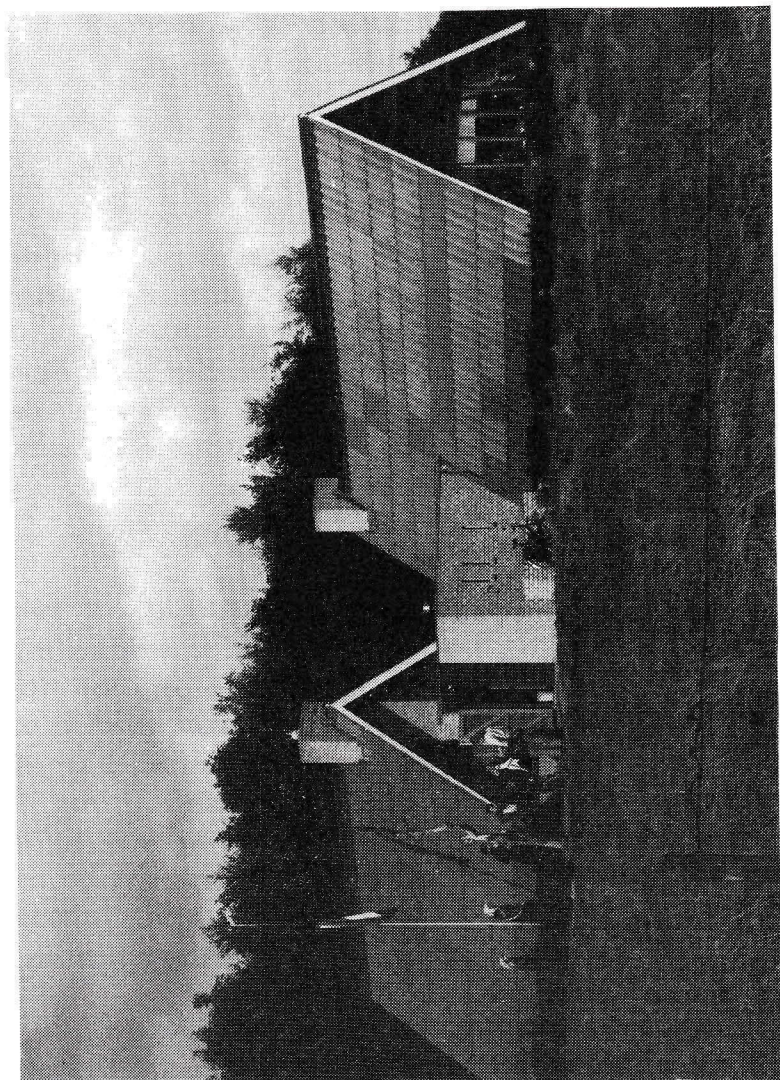
Eindelijk gereed

Voor we hier ingaan op de opening van de nieuwe blokhut, nog even kort het gebouw beschrijven. Dat heeft de vorm van twee tenten die met een middenstuk aan elkaar verbonden zijn. In die twee tentvormige gebouwen zitten speelruimtes van zeven bij tien meter, terwijl in de middenbouw de toiletten, een keukentje en een werkkast zijn geprojecteerd. Het gebouw werd opgetrokken uit hout en golfplaten.

Uit een artikel in Dagblad De Stem van 1973 blijkt dat de bouw van het complex f 32.250,= gaat kosten. Via het Rijk werd een bijdrage van tienduizend gulden ontvangen, de groepen zelf brachten f 6.000,= verzekeringsgeld in, terwijl de raad f 16.250,= als subsidie beschikbaar stelde.

Opening

Na 38 maanden is het dan eindelijk zover dat de officiële opening plaats kan vinden. Zaterdag 19 april 1975 staat als de openingsdatum te boek.

De nieuwe blokhut aan de Beeklaan, zoals die er direct na de bouw uitzag. (Collectie J. Hellemons-Elst-Wouw).

Daarvoor werden Hanneke Tanneke Toverheks, een goede toverfee en een kat van stal gehaald. Met een enorme sleutel werd het gebouw opengemaakt en toen begon het feest voor de kinderen, want die stonden, zoals we van scouting mogen verwachten, ook nu in het middelpunt. Zij kregen allemaal een paspoort en daar konden ze terecht bij dertig spelletjes die in en om de blokhut waren opgesteld.

Burgemeester Piet Sanders sprak daarna een kort woordje tot de genodigden waaronder wethouder mr. Frans van Hasselt, gemeentesecretaris Piet Maas, de heren Cor Klijntunte, René Hermans en Sijbrand Schellinger van het districtsbestuur, Nol van de Berg van CRM uit Den Bosch en leden van het oudercomité.

Opknappen

Een aantal jaren later wordt een donateursaktie op touw gezet om de blokhut op te knappen. Dat kwam met name omdat er nogal wat vernielingen plaatsvonden door de Wouwse jeugd. Ruiten werden vernield en ook het dak moest het nogal eens ontgelden.

In de jaren 1994 en 1995 moeten de blokhutten opnieuw opgeknapt worden. Nu worden er echter plannen gemaakt om de gebouwen zodanig te renoveren dat scouting er weer jaren mee vooruit kan.

De hele blokhut moest betegeld worden, zowel de wanden als de vloeren. Daarvoor kwam geld beschikbaar van de serviceclub Kiwanis 'Wouw-Zoomvliet'.

De golfplaten op het dak werden vervangen door dakpannen en er werden nieuwe toiletten en douches bijgebouwd en een berghok voor het vele kampeermateriaal. Ook schilderen, verlagen van plafonds en herstellen van kleine gebreken werd meteen meegenomen.

Om het financiële plaatje rond te krijgen, moest overal subsidie gehaald worden. Die medewerking werd gelukkig vlot verkregen. Jantje Beton, de gemeente Wouw, de zusters Franciscanessen van Mariadal, Caritas, de Stichting Madurodam en Stichting Katholieke Noden. Geen geld, maar 'onbetaalbare arbeid' leverden de ouders van de kinderen en een groep vrijwilligers.

De gidsengroep zoals die in de jaren zeventig in Wouw actief was. Het uniform was toen buiten gebruik. Spijkerbroek en kleding die lekker zat, genoot de voorkeur. Op dit moment is er weer wel sprake van uniforme kleding. (Collectie Scouting Wouw)

En na die verbouwing, waaraan natuurlijk een officiële heropening werd gekoppeld, kan Scouting Wouw met een gerust hart op weg gaan naar de 21ste eeuw.

Wouw, augustus 1996

Jos Huijbrechts

Wouw

Burgemeester en Wethouders van Wouw

MAKEN BEKEND:

dat zij voornemens zijn aan de Stichting Oudercomité Scouting-groepen Wouw vergunning te verlenen voor het bouwen van een groepsverblijf voor verkenner op het perceel, kadastraal bekend gemeente Wouw, sectie L nr. 1341 (ged.) gelegen aan de Beeklaan.

Aangezien het bouwplan niet in overeenstemming is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan, zal de bouwvergunning worden verleend met toepassing van artikel 50, lid 8, van de Woningwet, juncto artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Het bouwplan met bijbehorende bescheiden ligt met ingang van 6 maart 1973 gedurende twee weken voor eenieder ter inzage ter gemeentesecretarie, afdeling Algemene Zaken.

Gedurende deze termijn kan eenieder schriftelijk bezwaren indienen tegen dit plan bij ons College.

Wouw, 5 maart 1973.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

